

Sygn. akt I C 334/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Julita Preis

Protokolant: sekr. sąd. Karolina Madajczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 marca 2021 roku w C.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko: J. M. (1) i A. M.

o zapłatę

orzeka:

I. Oddala powództwo.

II. Oddala wniosek powoda o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w dniu 06 maja 2019 r. do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu powód – (...) S. A. z siedzibą we W. wniósł : o zasądzenie solidarnie od pozwanych J. M. (1) i A. M. na rzecz powoda (...) S. A. z siedzibą we W. kwoty 24.595,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 lutego 2019 r. do dnia zapłaty , o rozpoznanie sprawy w postępowaniu nakazowym i o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dysponuje należycie wypełnionym wekslem własnym, z klauzulą bez protestu, wystawionym przez pozwanych J. M. (1) i A. M.. Pismami z dnia 19.02.2019 r. powód zawiadomił pozwanych o wypełnieniu weksla oraz wezwał ich do jego wykupienia. Termin płatności weksla ustalony został do dnia 26.02.2019 r. Pozwani w wyznaczonym terminie nie wykupili weksla. Po upływie terminu zapłaty, tj. od dnia 27 lutego 2019 r. powód jest uprawniony do naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie. Powód wskazał , że możliwość wydania nakazu w postępowaniu nakazowym wynika z przepisu art. 484(1) § 2 kpc w zw. z art. 485 § 2 kpc. Podstawę do umocowania Prezesa Zarządu R. W. do działania w imieniu (...) S. A. we W. stanowi uchwała (...) Sp. z o. o. Sp. k. we W. z dnia 28.10.2014 r. w sprawie powołania pierwszych członków organów spółki przekształconej.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2019 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Chełmnie . Sprawa, po przekazaniu , została zarejestrowana pod sygnaturą (...). Dnia 04 maja 2020 r. Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i skierował sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwykłym (k. 41 akt). Sprawa otrzymała sygnaturę(...)

W piśmie procesowym z dnia 09 stycznia 2020 r. pełnomocnik powoda wskazał, że na dochodzoną kwotę 24.595,41 zł składają się: kwota 18.440 zł kapitału oraz kwota 6.155,41 zł prowizji i odsetek. Następnie w piśmie procesowym z dnia 26 października 2020 r. kolejny pełnomocnik powoda wskazał, iż poprzedni pełnomocnik powoda, w piśmie z dnia 09 stycznia 2020 r. błędnie wskazał składniki dochodzonej w pozwie kwoty, prawidłowo bowiem na kwotę 24.595,41 zł składają się: kwota 5313,32 zł kapitału, kwota 14.960,09 prowizji, kwota (...),00 z tytułu monitów oraz kwota 2460,00 zł z tytułu kosztów windykacji. Pełnomocnik powoda wskazała, że w dochodzonej kwocie nie mieszczą się odsetki, albowiem zostały one już w całości spłacone poprzez sprzedaż pojazdu będącego zabezpieczeniem umowy pożyczki nr (...) (k.56).

Pozwani: J. M. (1) i A. M. zobowiązani do złożenia odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie nie złożyli odpowiedzi na pozew. Na rozprawie w dniu 20 listopada 2020 r. pozwani nie zgodzili się z żądaniem pozwu, wskazując, że stanowiący zabezpieczenie umowy pożyczki ciągnik samochodowy został im zabrany i sprzedany, nie wiedząc za jaką kwotę został sprzedany, uważają jednak, że sprzedaż ciągnika samochodowego powinna wystarczyć na spłatę zobowiązania.

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 marca 2016 r. A. M., nie prowadzącą działalności gospodarczej (co zostało potwierdzone także w tytule wniosku jak dalej) złożyła wniosek do (...) S. A. we W. o udzielenie pożyczki w kwocie 17.000,00 zł na okres 60 miesięcy. We wniosku, na podstawie art. 24 ust.1 ustawy z dnia 09 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych upoważniła (...) S. A. we W. do wystąpienia za pośrednictwem Biura (...) S.A. o ujawnienie informacji gospodarczych dotyczących jej zobowiązań. Mąż A. J. M. prowadził w dacie złożenia przez nią wniosku o udzielenie pożyczki działalność gospodarczą – firmę transportową. Dnia 30 marca 2016 r. została zawarta pomiędzy (...) S. A. we W. (Pożyczkodawcą) a J. M. (1) i A. M. (Pożyczkobiorcami) umowy pożyczki numer (...). Na wniosek Pożyczkobiorców, na zasadach określonych w umowie Pożyczkodawca udzielił Pożyczkobiorcom pożyczki w kwocie 27.200,00 zł na okres 60,00 miesięcy. § 2 umowy pożyczki przewidywał, że pożyczka oprocentowana jest według stałej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosi 5,00 % w stosunku rocznym, od przyznanej pożyczki Pożyczkodawca nalicza prowizję w wysokości 100 % kwoty pożyczki, całkowity koszt pożyczki, który zobowiązani są pokryć Pożyczkobiorcy, łącznie z opłatami i prowizjami, obliczony na dzień sporządzenia umowy wynosił 30.797,85 zł, na kwotę tę składają się: odsetki umowne od P. w okresie obowiązywania Umowy w łącznej wysokości 3597,85 zł i prowizja Pożyczkodawcy w wysokości 27.200,00 zł, całkowita kwota do zapłaty przez Pożyczkobiorców wynosiła 57.997,85 zł i składa się z kwoty oddanej do dyspozycji Pożyczkobiorców oraz całkowitego kosztu pożyczki. Harmonogram spłat rat kapitałowych wraz z należnymi prowizjami stanowił załącznik numer 1 do umowy pożyczki. § 3 ust. 10 umowy pożyczki przewidywał, że kwoty wpłacone przez Pożyczkobiorców na spłatę zadłużenia z tytułu pożyczki, Pożyczkodawca zalicza w następującej kolejności:

zaległe raty prowizyjne, zaległe raty kapitałowe, koszty opłat za wysłanie monitów i odsetki podwyższone z tytułu opóźnienia w spłacie kapitału. Zgodnie z § 4 ust.1 umowy z dnia 25.03.2016 roku tytułem zabezpieczenia należytego wykonywania umowy Pożyczkobiorcy wystawią weksel in blanco, który Pożyczkodawca będzie mógł wypełnić w przypadku nieterminowej płatności którejkolwiek z rat pożyczki lub innych należności wynikających z umowy pożyczki na sumę odpowiadającą wielkości zadłużenia Pożyczkobiorców wobec Pożyczkodawcy. § 4 ust. 3 umowy pożyczki przewidywał dalsze zabezpieczenia pożyczki: przewłaszczenie częściowe Pożyczkodawcę pojazdu marki (...)/(...), którego Pożyczkobiorcy byli właścicielami, cesję praw z polisy AC oraz poręczenie (cywilne albo wekslowe). Zgodnie z § 4 ust. 5 umowy pożyczki, w przypadku opóźnienia z płatnością jakiegokolwiek z rat pożyczki lub zaistnienia innych przyczyn wypowiedzenia umowy przez Pożyczkodawcę, Pożyczkodawcy miało przysługiwać uprawnienie według własnego wyboru do: przejęcia w/w pojazdu, zabezpieczenie pojazdu i przewiezienia na wyznaczone przez siebie miejsce oraz zbycia pojazdu w imieniu i na rzecz Pożyczkobiorców, w umowie wskazano, że Pożyczkobiorcy udzielił Pożyczkodawcy pełnomocnictwa do zbycia pojazdu. § 5 umowy pożyczki przewidywał, że kwotę pożyczki

określoną w § 1 umowy Pożyczkodawca pozostawia do dyspozycji Pożyczkobiorców, po uprzednim spełnieniu przez Pożyczkobiorców warunków określonych w § 4 umowy dotyczących prawnego zabezpieczenia spłaty, wypłata kwoty pożyczki nastąpi na wskazane w umowie rachunki bankowe z rozbiciem : kwota 17.000,00 złotych tytułem wypłaty pożyczki i kwota 10.200,00 złotych tytułem wypłaty pożyczki – poręczanie. § 6 umowy pożyczki przewidywał, że w przypadku niespłacenia przez Pożyczkobiorców w terminie wierzytelności Pożyczkodawcy z tytułu umowy, niespłacona kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym, w tym kwota kapitału jako kapitał przeterminowany , a od zadłużenia przeterminowanego Pożyczkodawca nalicza odsetki w wysokości czterokrotności oprocentowania kredytu lombardowego NBP. Zgodnie z § 7 umowy Pożyczkodawca zastrzegł pobieranie opłaty i prowizji za wykonanie czynności pozostających w związku z zawartą umową m.in. : opłaty w wysokości 49,00 zł za monit wysłany do Klienta w przypadku braku spłaty raty pożyczki w terminie jej wymagalności , opłaty w wysokości 79,00 zł za wezwanie do zapłaty w przypadku niedopłaty na racie pożyczki , opłaty za wznowienie wypowiedzianej umowy w wysokości 999,00 zł . § 9 ust. 2 umowy pożyczki przewidywał , że Pożyczkodawca jest uprawniony do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym m.in. w razie: opóźnienia Pożyczkobiorców z zapłatą o 7 dni jakiegokolwiek raty pożyczki lub wszczęcia egzekucji z ruchomości stanowiącej zabezpieczenie pożyczki , zaś ust. 3 , że niezwłocznie, po wypowiedzeniu Pożyczkobiorcy zobowiązani są do zwrotu kwoty niespłaconej pożyczki wraz z należnymi prowizjami. W przypadku braku spłaty Pożyczkodawca przystępuje do dochodzenia swych wierzytelności z prawnych zabezpieczeń spłaty pożyczki i majątku Pożyczkobiorcy lub Poręczyciela. § 10 umowy pożyczki stanowił , że Pożyczkobiorca zobowiązany będzie do ponoszenia kosztów Pożyczkodawcy, związanych z realizacją przez Pożyczkodawcę praw wynikających z ustanowionych przez Pożyczkobiorców zabezpieczeń pożyczki, których wysokości w chwili zawarcia umowy określić nie można. Pożyczkobiorcy wyrazili zgodę na to, że w razie niewywiązania się z postanowień niniejszej umowy Pożyczkodawca uprawniony będzie do zlecenia windykacji osobie prawnej lub fizycznej wykonującej te czynności na zlecenie Pożyczkodawcy. Wszelkie koszty windykacji ponoszą Pożyczkobiorcy w następującej wysokości: opłaty za odebranie przedmiotu zabezpieczenia umowy pożyczki: 1845,00 zł -samochodu osobowego i samochodu ciężarowego do 3,5 t, 1968,00 zł - samochodu ciężarowego powyżej 3,5 t , 1968,00 zł - ciągnika rolniczego, 2708,00 zł - ciągnika siodłowego, naczepy, samochodu ciężarowego i przyczepy w zestawie, 1968,00 zł - naczepy, przyczepy 1968,00 zł – autobusu ; zgłoszenie zawiadomienia na policję – 615,00 zł , asysta przy odbiorze mienia – 492,00 zł . Pożyczkobiorcy wyrazili zgodę na to, że w razie niewywiązania się z postanowień niniejszej umowy Pożyczkodawca uprawniony będzie do zlecenia obsługi prawnej osobie prawnej lub fizycznej wykonującej tę czynności na zlecenie Pożyczkodawcy, a wszelkie koszty obsługi prawnej poniosą Pożyczkobiorcy w następującej wysokości: 500,00 zł od kwoty 10.000,00 zł zobowiązania Pożyczkobiorcy wobec Pożyczkodawcy, 1000,00 zł od kwoty 20.000,00 zł wymagalnego zobowiązania Pożyczkobiorcy wobec Pożyczkodawcy i 1500,00 zł powyżej 20.000,00 zł wymagalnego zobowiązania Pożyczkobiorcy wobec Pożyczkodawcy. § 12 umowy przewidywał , że Pożyczkobiorcy mogą bez podania przyczyny odstąpić od umowy w terminie 14 dni od zawarcia umowy przez przesłanie pisemnego oświadczenia wskazującego na wolę odstąpienia po stronie Pożyczkobiorców. W § 13 umowy wskazano , że w sprawach ochrony praw konsumentów organem właściwym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Pożyczkobiorcy oświadczyli, że otrzymali wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy P. oraz Formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego. Ustalono , że doręczenie przez Pożyczkodawcę korespondencji, pism , monitów i innych wezwań o których mowa w Umowie, nastąpi w drodze wiadomości e-mailowej.

Pożyczkobiorcy : A. M. i J. M. (1) podpisali dnia 30 marca 2016 r. oświadczenie , że w związku z zawartą umową pożyczki numer (...) otrzymali zgodnie z art. 53 punkt 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, z oznaczeniem swojego imienia, nazwiska (nazwy) i adresu zamieszkania (siedziby) oraz , że otrzymali zgodnie z art.14 punkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego.

Pożyczkobiorcy : A. M. i J. M. (1) wystawili weksel in blanco i złożyli deklarację wekslową , w której wskazali , że na zabezpieczenie ich zobowiązań wynikających z umowy pożyczki nr (...) z dnia 30.03.2016 r. oddają do dyspozycji Pożyczkodawcy weksel niezupełny z ich wystawienia, który to weksel Pożyczkodawca ma prawo wypełnić na kwotę odpowiadającą wysokości pełnej szkody poniesionej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, w szczególności w przypadku wypowiedzenia umowy oraz we wszystkich przypadkach, w których zgodnie

z umową Pożyczkodawca jest uprawniony do dochodzenia swoich wierzytelności przed nadejściem terminu ich wymagalności, Pożyczkodawca ma prawo zaopatrzyć weksel z klauzulą „bez protestu” oraz datą płatności według swego uznania, zawiadamiając o tym ich listem poleconym, który powinien być wysłany najpóźniej na 7 dni przed datą płatności weksla . Miejsce płatności weksla stanowić będzie wedle wyboru Pożyczkodawcy siedziba Pożyczkodawcy lub oznaczony w wezwaniu do wykupu weksla rachunek bankowy Pożyczkodawcy.

Dnia 30 marca 2016 r. A. M. i J. M. (1) złożyli wniosek do (...) S.A z siedzibą we W. o udzielenie poręczenia pożyczki numer (...), z dnia 30 marca 2016 r. udzielanej przez (...) S.A, z siedzibą we W., na okres 30 marca 2016 r. do 30 kwietnia 2021 r. w kwocie maksymalnej 5125,00 zł. Także dnia 30 marca 2016 r. została zawarta umowa pomiędzy (...) S.A z siedzibą we W. (Funduszem) a J. M. (1) i A. M. (Klientami) umowa o ustanowienie poręczenia do umowy pożyczki numer (...) zawartej z – (...) S. A. z siedzibą we W. (Przedsiębiorcą) , zgodnie z którą Fundusz zobowiązał się udzielić Klientom poręczenia spłaty zobowiązań wynikających z umowy pożyczki numer (...), z dnia 30 marca 2016 roku. Poręczenie obejmowało zobowiązanie Funduszu wobec Przedsiębiorcy wynikające z w/w umowy pożyczki wymienionej do maksymalnej wysokości 5125,00 zł w zakresie niezapłaconych przez Klientów odsetek umownych wynikających z umowy pożyczki oraz niezapłaconych przez Klientów trzech ostatnich rat kapitałowych wynikających z aktualnego harmonogramu spłaty umowy P.. W umowie wskazano , że poręczenie jest terminowe i obowiązuje od daty zawarcia umowy poręczenia do dnia 30 kwietnia 2021 r. oraz , że poręczenie wygasa , gdy pożyczka zostanie spłacona przed terminem określonym w umowie pożyczki, w takim wypadku Klientowi przysługuje zwrot wskazanego w umowie wynagrodzenia proporcjonalnie do okresu o jaki wcześniej spłacił pożyczkę . Przewidziano , że umowa nie może być wypowiedziana przez żadną za stron . Zgodnie z umową poręczenia Fundusz wykona zobowiązanie z tytułu poręczenia przez zapłatę kwoty wynikającej z powyższych postanowień, w terminie 30 dni roboczych od daty otrzymania od Klienta kompletnego wezwania do zapłaty z tytułu poręczenia. Z tytułu poręczenia Fundusz pobrał jednorazowe wynagrodzenie w wysokości 10200,00 zł.

Kolejną umową zawartą w dniu 30 marca 2016 r. była umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie zawarta pomiędzy (...) S. A. z siedzibą we W. a J. M. (1) i A. M. . Zgodnie z tą umową Pożyczkobiorcy w celu zabezpieczenia wierzytelności Pożyczkodawcy wobec Pożyczkobiorcy z tytułu pożyczki nr (...) przenieśli na Pożyczkodawcę udział w prawie własności pojazdu marki (...) / (...)w części (...), w wyniku czego Pożyczkodawca stał się współwłaścicielem pojazdu w(...)części, a Pożyczkobiorcy stali się współwłaścicielami pojazdu w(...)części. Pożyczkobiorcy wyrazili zgodę na oznaczenie przewłaszczonego pojazdu jako przedmiotu przewłaszczenia na rzecz Pożyczkodawcy i utrzymanie tego oznaczenia aż do całkowitej spłaty wszystkich należności Pożyczkobiorcy z tytułu P., poprzez dokonanie rejestracji pojazdu jako własności Pożyczkodawcy. W umowie wskazano , że jeżeli pożyczka wraz z odsetkami i innymi kosztami zostanie spłacona w terminie określonym w umowie pożyczki, własność pojazdu przechodzi na Pożyczkobiorców. Pożyczkodawca jest zobowiązany do złożenia Pożyczkobiorcom stosownego oświadczenia o przeniesieniu własności. W przypadku ziszczenia się któregokolwiek z poniższych warunków tj.: wypowiedzenia przez Pożyczkodawcę umowy pożyczki nr (...) lub niedotrzymania przez Pożyczkobiorców warunków umowy lub oświadczeń w niej złożonych, Pożyczkodawcy przysługuje uprawnienie według własnego wyboru do: przejęcia pojazdu, zabezpieczenie pojazdu i przewiezienia na wyznaczono przez siebie miejsce oraz zbycia pojazdu w imieniu i na rzecz Pożyczkobiorcy. Pożyczkobiorcy udzielili Pożyczkodawcy pełnomocnictwa do zbycia pojazdu.

Pożyczkobiorcy : A. M. i J. M. (1) w związku z zawarciem umowy pożyczki numer (...) udzielili także nieodwołalnego pełnomocnictwa spółce (...) SA.z siedzibą we W. do sprzedaży w ich imieniu i na ich rzecz samochodu osobowego marki (...) / (...)do momentu całkowitej spłaty i rozliczenia pożyczki, zgodnie z harmonogramem zapisanym w § 3 umowy pożyczki, że wskazaniem , że pełnomocnik jest uprawniony do dokonywania wszelkich czynności faktycznych i prawnych.

Z tytułu umowy pożyczki A. M. i J. M. (1) otrzymali kwotę 17 000,00 zł , kwota 10 200,00 zł stanowiła wynagrodzenie poręczyciela .

/ dowód: wniosek o udzielenie pożyczki z dnia 25.03.2016 r. – k. 87 , oświadczenia pozwanych -k.67 v i k. 81 v , umowa pożyczki nr (...) z dnia 30 marca 2016 r.– k. 37 – 38 , 88 – 91 , harmonogram spłat – k.94 , oświadczenie

- k. 96 , weksel in blanco – k. 93 , deklaracja wekslowa – k. 39 i 92 akt, wnioski o ustanowienie poręczenia – k. 99 , umowa o ustanowienie poręczenia - k. 100 -101 , umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie – k.102 – 103 , pełnomocnictwo – k. 95, decyzja z dnia 30.03. (...) o wpisie współwłaścicieli pojazdu marki (...) / (...) – k. 109 , kopia dowodu rejestracyjnego – k.107 – 108 /

Do dnia 06 lutego 2018 r. z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 30.03.2016 r. A. M. i J. M. (1) wpłacili kwotę 21 267,56 zł .

Z tytułu 38 monitów kierowanych w okresie od kwietnia 2016 r. do lutego 2018 r. do J. i A. M. , z tego 27 skierowanych drogą elektroniczną , (...) S.A. naliczyło opłaty w łącznej kwocie 1862,00 zł.

Pismem z dnia 13 marca 2018 r. (...) S.A. z siedzibą we W. wypowiedziało umowę pożyczki numer (...) w stosunku do J. M. (1) na podstawie § 9 ust. 2 umowy, w związku z opóźnieniem Pożyczkobiorcy z zapłatą o 7 dni jakiegokolwiek raty pożyczki. W wypowiedzeniu poinformowano , że wypowiedzenie jest skuteczne z chwilą jego doręczenia Pożyczkobiorcy oraz , że zgodnie zaś z § 9 ust. 3 umowy Pożyczkobiorca jest zobowiązany do spłaty całości kwoty pożyczki niezwłocznie od otrzymania tego wypowiedzenia. Wypowiedzenie doręczono J. M. (1) dnia 19 marca 2018 r. Pismem z dnia 23 kwietnia 2018 r. (...) S.A. poinformowało J. M. (1) , że w związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki nr (...) na podstawie § 3 ust. 4 pkt. a umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 30.03.2016 r. spółka przejmuje na własność jego udział wynoszący (...) w pojeździe marki (...) / (...) (...) przez co spółka staje się jednym właścicielem przedmiotowego pojazdu . Pismo doręczono J. M. (1) 30 kwietnia 2018 r. Dnia 10 maja 2018 r. pojazd marki (...) / (...) o numerze rejestracyjnym (...) został odebrany A. M. i J. M. (1). Koszt obioru pojazdu przez firmę windykacyjną wyniósł 2644,50zł . Pismem z dnia 28 czerwca 2018 r. (...) S. A. z siedzibą we W. wypowiedziało umowę pożyczki numer (...) w stosunku do A. M. na podstawie § 9 ust. 2 umowy, w związku z opóźnieniem Pożyczkobiorców z zapłatą o 7 dni jakiegokolwiek raty pożyczki. W wypowiedzeniu poinformowano , że wypowiedzenie jest skuteczne z chwilą jego doręczenia Pożyczkobiorcy oraz , że zgodnie zaś z § 9 ust. 3 umowy Pożyczkobiorca jest zobowiązany do spłaty całości kwoty pożyczki niezwłocznie od otrzymania wypowiedzenia. Wypowiedzenie doręczono A. M. dnia 02 lipca 2018 r. Pismem z dnia 28 czerwca 2018 r. (...) S.A. poinformowało A. M. , że w związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki nr (...) na podstawie § 3 ust. 4 pkt. a umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 30.03. (...). spółka przejmuje na własność jej udział wynoszący 51/100 w pojeździe marki (...) / (...) przez co spółka staje się jednym właścicielem przedmiotowego pojazdu. Pismo doręczono A. M. dnia 02 lipca 2018 r. Pojazd marki (...) / (...) został przerejestrowany na (...) S. A. z siedzibą we W..

/ dowód: rozliczenie wpłat dokonanych przez pozwanych na poczet spłaty pożyczki nr (...) – k.122, zestawieniemiotów – k. 73 , wypowiedzenie umowy pożyczki nr (...) z dnia 13.03.2018 r. z dowodem doręczenia – k. 119 – 121 , oświadczenie z dnia 23 kwietnia 2018 r. z dowodem doręczenia – k.123 – 125 , protokół odbioru pojazdu – k. 75 , faktura (...) z dnia 04.06.2018 r. – k. 85 , wypowiedzenie umowy pożyczki nr (...) z dnia 28.06.2018 r. z dowodem doręczenia – k.116 -118, oświadczenie z dnia 28 czerwca 2018 r. z dowodem doręczenia – k.126 -128, kopia dowodu rejestracyjnego – k.105 -106 /

Przejęty przez (...) S.A. pojazd marki (...) / (...) został sprzedany za kwotę 10.000 zł . Pismem z dnia 27 września 2018 r. (...) S.A. dokonał rozliczenia sprzedaży przedmiotu zabezpieczenia umowy pożyczki nr (...) z dnia 30.03.2016 r. oraz umowy pożyczki nr (...) – OF z dnia 05.04.2017 r. W piśmie tym Pożyczkodawca wskazał , że wpłaty dokonane przez J. i A. M. w łącznej kwocie 21 267,56 zł zaliczył na następujące należności z umowy pożyczki nr (...) z dnia 30.03.2016 r. : kapitał – 9195,09 zł , prowizja - 9974,96 zł i odsetki - 2097,51 zł , zaś kwotę 10.000,00 zł uzyskaną ze sprzedaży pojazdu na : kapitał – 7378,28 zł , prowizja – 2264,95 zł i odsetki - 356,77 zł . Nadto podlegała zwrotowi kwota 5313,32 zł z tytułu kosztów poręczenia. Do zapłaty pozostała kwota 24 595,41 zł.

/dowód: pismo z dnia 27.09.2018 r. – k. 74 /

(...) S.A. wypełnił weksel in blanco na sumę 24 595,41 zł i opatrzył terminem płatności 26 lutego 2019 r. Pismami z dnia 19 lutego 2019 r. (...) S.A. wezwał J. M. (1) i A. M. do wykupu weksla. Wezwania doręczono 25 lutego 2019 r.

dowód: weksel – k. 13 akt , wezwania z dnia 19 lutego 2019 r. z dowodami doręczenia – k. 110 - 115 /.

Powyższych ustaleń stanu faktycznego Sąd dokonał w oparciu o wyżej wymienione dokumenty przedłożone przez stronę powodową, którym dał w całości wiarę.

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...) S.A. dochodził w niniejszej sprawie roszczenia na podstawie weksla z dnia 19 lutego 2019 r. wystawionego przez pozwanych J. M. (2) i A. M. , w związku z zawartą przez strony umową pożyczki nr (...) z dnia 30 marca 2016 r. który został wypełniony w oparciu o deklarację wekslową, stanowiącą załącznik przedmiotowej umowy.

Sąd zważył, iż niewątpliwym w przedmiotowej sprawie był fakt, iż powód zawarł z pozwanymi umowę pożyczki nr (...). Na mocy postanowień umowy pozwani otrzymali do dyspozycji faktyczne kwotę 17.000,00 zł, zaś kwota 10 200 zł została przekazana przez powoda jako wynagrodzenie dla poręczyciela, w związku umową o ustanowienie poręczenia do umowy pożyczki numer (...) zawartą z (...) S.A z siedzibą we W.. Równocześnie pozwani zobowiązali się do spłacenia powodowi kwoty 57 997,85 zł, zawierającej oprócz pożyczonego kapitału i wynagrodzenia poręczyciela także wynagrodzenie prowizyjne (27.200,00 zł) i oprocentowanie umowne (3.597,85 zł).

Przedmiotowa umowa pożyczki nr (...) była w ocenie Sądu umową konsumencką. Wniosek o zawarcie tej umowy pożyczki złożyła pozwana A. M. nie prowadząca żadnej działalności gospodarczej (k. 87 akt). Zgodnie z art. 22 ¹ kc za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Ze sformułowań wniosku o udzielenie pożyczki , jak i z samej umowy pożyczki wynika, że także powód uważał zawartą z pozwanymi umowę pożyczki jako umowę konsumencką, gdyż powód doręczył pozwanym zgodnie z art. 53 punkt 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy oraz zgodnie z art.14 punkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego, co potwierdzili pozwani w swym oświadczeniu (k. 96 akt).

W niniejszej sprawie powód wywodził swoje roszczenie z weksla, który zabezpieczał wierzytelności związane z zawartą w dniu 30 marca 2016 r. umową pożyczki nr (...) . Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe (Dz. U. 2016 poz. 160 t.j.), wystawca odpowiada za przyjęcie i za zapłatę wekslu. W niniejszej sprawie podstawą żądania pozwu był wystawiony przez pozwanych weksel in blanco, wypełniony przez stronę powodową, po wypowiedzeniu umowy pożyczki nr (...) na skutek zaprzestania spłat rat przewidzianych w harmonogramie. Wekslem in blanco jest dokument zawierający co najmniej podpis wystawcy bądź akceptanta złożony w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego, któremu świadomie brak niektórych istotnych elementów. Jednocześnie co do tego dokumentu istnieje porozumienie między wystawcą, a osobą której wystawca wręczył weksel, dotyczące warunków późniejszego uzupełnienia brakujących elementów, mogących po uzupełnieniu stać się wekslem zupełnym. Niniejsze postępowanie toczyło się między remitentem jako pierwszym wierzycielem (powodem) zarazem przedsiębiorcą, a wystawcami weksla (pozwanymi). Zgodnie z art. 10 ustawy Prawo wekslowe jeżeli weksel, niezupełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. Jednakże dominuje pogląd, że w stosunku do pierwszego wekslobiorcy – będącego kontrahentem porozumienia wekslowego – zarzut niezgodnego z porozumieniem uzupełnienia weksla może być podnoszony bez ograniczeń i w tym zakresie art. 10 ustawy Prawo wekslowe nie stosuje się (por. wyrok SN z dnia 28 kwietnia 2016 r. wydany w sprawie (...), Legalis (...)). Nadto zgodnie z prawem unijnym (...) (por. wyr. Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 13 września 2018 r. (...)), Sąd ma obowiązek zbadać czy w umowach z konsumentami nie występują niedozwolone klauzule umowne lub inne postanowienia naruszające prawa konsumentów. Mając powyższe na uwadze Sąd miał obowiązek dokonać oceny czy w samej umowie pożyczki nr (...) , która była podstawą wypełnienia weksla i zobowiązań pozwanej nie występowały niedozwolone klauzule umowne.

Sensem umowy pożyczki jest, według art. 720 kc, przeniesienie przez pożyczkodawcę własności określonej sumy pieniężnej na rzecz pożyczkobiorcy przy jednoczesnym zobowiązaniu się przez pożyczkobiorcę, iż w określonym terminie zwróci tę samą ilość pieniędzy pożyczkodawcy. Do zwyczajowych postanowień takich umów należy ponadto umieszczenie odpowiedniego oprocentowania kwoty pożyczki. Natomiast do obowiązków dłużnika wynikających z dyspozycji art. 720 kc ustawa nie zalicza konieczności uiszczenia opłat dodatkowych. Obowiązek taki może być oczywiście wprowadzony do treści umowy, co wynika z zasady swobody umów. Sąd zważył zatem, że obowiązująca w prawie cywilnym zasada swobody umów zawarta w art. 353 § 1 kc pozwala stronom każdej umowy dowolnie kształtować jej treść. Dodać należy, że w niniejszej sprawie do zawartej między stronami umowy pożyczki miała też zastosowanie powoływana wyżej ustawa o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U. z 2019 r., poz. 1083 t.j.) na podstawie jej art. 3 ust. 2 pkt 1.

Umowy konsumenckie podlegają ocenie w świetle klauzuli generalnej z art. 385¹ § 1 k.c. zgodnie z którym postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie (§ 2). Za niezgodnione indywidualnie uznaje się te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta (§ 3). Ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje (§ 4). Za sprzeczne z dobrymi obyczajami uznaje się działania wykorzystujące np. niewiedzę, brak doświadczenia konsumenta, naruszenie równorzędności stron umowy, działania zmierzające do dezinformacji, wywołania błędnego przekonania konsumenta, wykorzystania jego niewiedzy lub naiwności. Chodzi tu więc o działanie potocznie określane jako nieuczciwe, nierzetelne i odbiegające in minus od przyjętych standardów postępowania (m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., (...)). Rażąco naruszenie interesów konsumenta zachodzi zaś w sytuacji, w których w rażący sposób została naruszona równowaga interesów stron umowy przez to, że jedna z nich wykorzystwała swoją przewagę, formułując konkretne postanowienie umowy. Rażącym naruszeniem interesów konsumenta jest nieusprawiedliwiona dysproporcja praw i obowiązków na jego niekorzyść.

W niniejszej sprawie powód nie udowodnił, że analizowane postanowienia umowne są wynikiem ich indywidualnego uzgodnienia między stronami .

Oceniając postanowienia umowy pożyczki nr (...) z dnia 30 marca 2016 r. z pozwaną Sąd zważył, że co do zasady na uwzględnienie zasługiwało roszczenie powoda o zwrot pożyczonej kwoty w wysokości 17.000,00 zł - która została przekazana do dyspozycji pozwanych. Sąd nie zakwestionował także wynagrodzenia dla poręczyciela, wliczonego przez powoda do kwoty pożyczki i przekazanego poręczycielowi w związku umową o ustanowienie poręczenia do umowy pożyczki numer (...) zawartą z (...) S.A z siedzibą we W. , w wysokości 10 200,00 zł , jako , że wynikało ono z umowy zawartej z podmiotem trzecim . Sąd uwzględnił , że kwoty 10 200,00 zł kwota 5313,32 zł podlegała zwrotowi (rozliczenie powoda zawarte w piśmie z dnia 27.09.2018 r. - k. 72 v akt sprawy).

Powód w umowie pożyczki nr (...) zastrzegł na swoją rzecz prowizję w kwocie 27 200 zł czyli stanowiącej 100 % kwoty pożyczki oraz wynagrodzenia poręczyciela . Wynagrodzenie prowizyjne określone na poziomie 27 200,00 zł przy faktycznej kwocie udzielonej pożyczki w wysokości 17.000,00 zł, a więc stanowiącej ok. 160 % udzielonej faktycznie kwoty kapitału, należało uznać za rażąco wygórowane i tym samym za nieobciążające strony pozwanej. Należy mieć bowiem też na uwadze , że to powód , mimo ustanego zabezpieczenia w postaci weksla in blanco i przewłaszczenia częściowego pojazdu marki (...) / (...) , zobowiązał pozwanych także do ustanowienia poręczenia cywilnego (§ 4 ust. 3 umowy), którego koszt wyniósł 10 200 ,00 zł , przy poręczeniu obejmującym jedynie zobowiązanie wynikające z w/w umowy pożyczki do maksymalnej wysokości 5125,00 zł i tylko w zakresie niezapłaconych przez pozwanych odsetek umownych wynikających z umowy pożyczki oraz niezapłaconych przez pozwanych trzech ostatnich rat kapitałowych wynikających z aktualnego harmonogramu spłaty umowy P.. Zasadność obciążenia pożyczkobiorcy

opłatą prowizyjną w relacji do kwoty pożyczki powinna być każdorazowo podyktowana ściśle określonymi względami związanymi z procesem zawarcia konkretnej umowy pożyczki. Oczywistym jest, że przygotowanie umowy pożyczki, administrowanie pożyczką, przyjmowanie wpłat, bieżące ich kontrolowanie powoduje powstawanie kosztów pracy. Pożyczkodawcy mogli w tych kosztach partycypować, ale w rozsądnych granicach. Powód prowadząc działalność gospodarczą w postaci udzielania pożyczek nie może przerzucać na pożyczkobiorców całego ryzyka gospodarczego z tym związanego, czy całego kosztu prowadzenia swojej działalności. W świetle zasad doświadczenia życiowego i reguł obrotu gospodarczego nie sposób przyjąć, że rzetelnie prowadzona działalność gospodarcza generuje koszty związane z szeroko pojętą obsługą pożyczki na tak wysokim poziomie, jak to określił w umowie powód ustalając wysokość prowizji. Tym samym takie określenie zobowiązań stron, w którym pożyczkobiorca poza odsetkami winien jest zapłacić prowizję znacznie wyższą od udostępnionego mu kapitału pożyczki, świadczy o rażącym braku ekwiwalentności wzajemnych świadczeń, co jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumenta, wobec czego, w ocenie postanowienie umowy łączącej strony określające wysokość prowizji w ocenie Sądu stanowiło klauzulę niedozwoloną i nie może być wiążące dla pozwanych.

Podobnie należało ocenić sytuację w zakresie opłaty w wysokości 49,00 zł za każdy monit wysłany do Pożyczkobiorców (§ 7 ust. 1 a umowy) Z tytułu 38 monitów kierowanych w okresie od kwietnia 2016 r. do lutego 2018 r. do J. i A. M. , z tego 27 monitów skierowanych drogą elektroniczną , (...) S.A. naliczyło opłaty w łącznej kwocie 1862,00 zł, których dochodzi w niniejszym postępowaniu . Ustalenie opłat za monity w takiej wysokości jest nieadekwatne do faktycznych kosztów dokonywania tego typu czynności , jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumenta. Tym samym także to postanowienie umowne kształtujące wysokość opłaty za monity stanowiło, w ocenie Sądu, klauzulę niedozwoloną i nie może być wiążące dla pozwanych .

Nadto Sąd miał na uwadze, że wysokość prowizji oraz dodatkowych opłat , których powód żądał od pozwanych przekraczała maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu przewidzianych w art. 36a ust. 2 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 roku. Należy mieć też na uwadze , że w zakresie nieprzekraczającym maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu Sąd miał także prawo badania tych zapisów umowy pod kątem ich abuzywności. Samo określenie wysokości prowizji, czy innych opłat na poziomie nieprzekraczającym limitu z art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim nie świadczy bowiem o tym, że zapisy umowy w tym zakresie nie mają charakteru abuzywnego. Celem ustawowego limitu kosztów kredytu nie jest bowiem wyłączenie kontroli abuzywności, lecz uniemożliwienie kredytodawcom stosowania kosztów przekraczających ten limit, chociażby postanowienia umowy przewidujące takie koszty nie stanowiły postanowień niedozwolonych (vide: wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 19 lipca 2019 r., sygn. akt (...), LEX nr (...); wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 26 marca 2020 r., sygn. akt(...), uzasadnienie postanowienia SN z dnia 11 września 2020 r. wydanego w sprawie (...), uzasadnienie postanowienia SN z dnia 15 października 2020 r. wydanego w sprawie(...)).

Mając powyższe ustalenia Sąd uznał, iż z tytułu umowy pożyczki nr (...) pozwani zobowiązani byli zwrócić powodowi pożyczoną kwotę – 17.000,00 zł , wynagrodzenie poręczyciela 10.200,00 zł pomniejszone o zwróconą z tego tytułu kwotę 5313,32 zł (rozliczenie powoda - k. 74 v) , naliczone przez powoda odsetki w łącznej kwocie 2454,28 zł (rozliczenie powoda – k. 74 v akt oraz stwierdzenie pełnomocnika powoda w piśmie z dnia 26.10.2020 r. , że całość odsetek została przez pozwanych spłacona – k. 56 akt) oraz żądane przez powoda koszty windykacji w kwocie 2460,00 zł (pisma pełnomocnika powoda : z dnia 26 .10.2020 r., § 10 ust. 2 a umowy pożyczki nr (...) i faktura z dnia - k. 85 akt) to jest łącznie 26 800,96 zł . Pozwani uiścili na rzecz powoda do dnia 06 lutego 2018 r. z tytułu umowy pożyczki nr (...) wpłacili kwotę 21 267,56 zł , a z tytułu sprzedaży pojazdu pozwanych stanowiącego zabezpieczenie pożyczki powód uzyskał kwotę 10.000 zł , co daje łącznie kwotę 31 267,56 zł (rozliczenie powoda zawarte w piśmie z dnia 27.09.2018 r. - k. 74 v akt sprawy i rozliczenie wpłat dokonanych przez pozwanych na poczet spłaty pożyczki nr (...) – k.122 akt) , tak więc w ocenie Sądu pozwani w całości uregulowali należność w stosunku do powoda z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki nr (...) , wobec czego Sąd w punkcie I sentencji orzeczenia oddalił powództwo jako niezasadne.

W punkcie II sentencji orzeczenia Sąd oddalił wniosek powoda o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu w oparciu o art. 98 kpc a contrario .